

**Pors —
1980-85
5 viktige år**

REDAKSJONSKOMITE:
THOR R. JENSEN OG EGIL BRATTBERG

LAYOUT:
THOR R. JENSEN OG LASSE JOHANNESSEN

TEKSTEN ER GJENNOMLEST OG GODKJENT AV
HOVEDFORENINGENS FORMANN

PORSGRUNN 1985

Lokals.
sm 796.06
P
1x

Dyring Grafiske a.s
ISBN 82 90068 158

FORORD

5 år med «Pors» etter 75 års jubileet

Det er altså i år, 1985, 80 år siden vår forening ble stiftet, og vi vil også ved denne milepæl stoppe og unne oss et tilbakeblikk i form av en nærværende 5 års beretning.

Til 75 års jubileet ga vi ut en jubileumsbok: «Pors gjennom 75 år», forfattet av Truls Norby. Et eventyr fra virkelighetens verden. Boken som er et stort verk, må nok betraktes som foreningens egentlige historiebok, og det vil fortsatt være slik i mange år framover.

Men vi som har stått og står fortsatt midt oppe i begivenhetene, har en følelse av at det nettopp i de siste 5 år, har skjedd så meget at det er grunn til å gi historieboken en ajourføring.

Dette supplement er kun ment å være en nøktern oversikt over idrettsforeningen «Pors» utvikling og gjøremål i de siste 5 år.

En fin støtte for oss i redaksjonskomiteen for Porsboka, har vært Lasse Johannessen. Vi ønsker å takke ham for dyktig redigering av det historiske stoffet.

1905 — Følgende har vært formenn — 1985

Karl Tranberg:	1905 - 06 - 07
Albert Zimmermann:	1908 - 09 - 10 - 11
Johan Rinker:	1912
Christian Andersen:	1913 - 14
Johan H. Eriksen:	1915
William Olsen:	1916 - 17
Leonhard Aas:	1918
N. D. Juel:	1919
J. R. Dølva:	1920 - 22
Einar Braarud:	1921 - 23 - 24 - 25 - 26
Ingvald Urfjell:	1927 - 28 - 30
Einar Wierud:	1931
C. Hugo Weber:	1929 - 32 - 33 - 34
Finn Klingenberg:	1935
Halvor Teksten:	1936 - 37 - 38 - 39 - 40 - 53 54 - 55 - 60
Kristen Barth:	1945
Karl Malmgren:	1946 - 47
Halfdan Realfsen:	1948 - 49 - 50 - 51 - 52 - 56
Odd Lien:	1957
Asbjørn Kjelle vold:	1958 - 59
Einar (Jeisen) Gundersen:	1961 - 62
Otto Malmgren:	1963 - 64 - 65
Helge Madsen:	1966 - 67
Macka Grimsgaard:	1968 - 69 - 70 - 71 - 72 - 73
Duddi Kjelle vold Rød:	1974 - 75 - 76 - 77 - 78 - 79 - 80 - 81 - 82 - 83 - 84 - 85

Jubileum

La oss gå fem år tilbake i tiden. Vi skriver 1980 — jubileumsåret. Pors er 75 år.

Jubileumsfeiringen preget sjølsagt dette året. Det ble markert over hele byen. Ved utstillinger i byens banker fikk Porsgrunns befolkning et inntrykk av Idrettsforeningen Pors første 75 år. Klubben ga ut en jubileumsplatte, laget av Harald Vemren, og hovedverket «Pors gjennom 75 år» så dagens lys.

«Pors gjennom 75 år» ført i pennen av Truls Norby, markerte Pors i massemedia. Boka er et eventyr fra virkelighetens verden, den er foreningens egentlige historiebok — og vil være det i mange år ennå.

HOVEDSTYRET 1985

*Foran fra venstre: Lasse Hegna, Unni Johannesen, Duddi Kjelle vold Rød, Hans Hansen.
Midterste rekke fra venstre: Kari Nyhus, Birger Gundersen, Terje Hansen,
Øyvind Brovig, Britt Knudsen, Else Liv Realfsen, Ragna Lorentzen.
Bak fra venstre: Arne Pedersen, Olav Dahle, Teddy Lien, Thrond Kjelle vold,
Kjell Steen, Kjell Meen.*

Foto: Ole Bjørn Ulsnæs

Jubileet ble avsluttet med en vellykket jubileumsfest hvor 150 porsere deltok i festlighetene. Jeg nevner festen, fordi det gir anledning til å nevne 11 medlemmer som fikk foreningens høyeste utmerkelse — sølvmedaljen. Det var: Reidun Skilbred, Hans Morgan Realfsen, Gerd Realfsen, Petter Røh Petersen, Ivar Kristiansen, Thor R. Jensen, Marit N. Jansen, Per Dahl, Duddi Kjellevold Rød, Egil Brattberg og Kjell Knudsen.

80 års jubileumsfesten ble avholdt på Pors Klubbhus den 27.4.1985. Her ble Duddi Kjellevold Rød utnevnt til I.F. Pors første kvinnelige Æresmedlem. Videre ble det utdelt 12 fortjenestemedaljer til: Jan Magnussen, Roy Martinsen, Øyvinn Nenseth, Fine Hansen, Hans Hansen, Dagmar Dahl Mikkelsen, Arne Hegna, Turid Hiis, Yngvar Jacobsen, Leo Weber, Thronnd Kjellevold og Vidar Kristiansen.

Storstua tar form

Det var ikke nok med jubileumsfeiring i 1980. Det var fortsatt overskudd til å ta fatt på andre viktige oppgaver. Og hva var viktigere enn byggingen av klubbhuset — Idrettsforeningens storstue.

Det var ingen nye planer som ble realisert i 1980 og -81. Planene for klubbhuset kan føres helt tilbake til 1975. De ble imidlertid først godkjent på årsmøtet i 1979.

Pors klubbhus — en viktig tilvekst.

Foto: Roger Neumann

Fra bingoarrangement på Pors klubbhus — en viktig del av finansieringen innen idretten.

Foto: Ragnar Neumann

Vi vet vel alle hvordan huset ser ut, og hvordan det fungerer i dag. Det er bygget i to etasjer på 330 kvadratmeter. Kostnadene er kanskje ikke like kjent. 2,2 millioner kroner kostet det å bygge idrettsforeningens storstue. Og det som virkelig er et poeng, er innsatsen som har fulgt i årene etter innvielsen 9. januar 1981. Det har ført til en kraftig nedbetaling av gjeld som oppsto i forbindelse med byggingen.

I dag er kostnaden på 2,2 millioner kroner nedbetalt til 300 000 kroner. Dette er en prestasjon som også har fått de kommunale myndigheter til å sperre øynene opp.

Klubbhuset var en veloverveid investering. I de fem årene som har gått, har dette prektige klubbhuset sterkt bidratt til hovedforeningens gode økonomi. Bortleie og bingoarrangementer er to nøkkelord i den sammenhengen. Undergruppene har fått dette igjen ved at hovedforeningen har hatt økonomi til å hjelpe til med lån og bidrag.

Brukerne fikk straks bedre forhold etter klubbhus-innvielsen. Det er ingen overdrivelse å påstå at idrettsutøverne hadde levd under kummerligere forhold i årene før dette. De var med andre ord ikke bortskjemt da de tok i bruk storstua.

«Vessia-trenden»

Hvorfor? Hvorfor klarer Pors alltid å realisere sine planer og prosjekter? Dette er et spørsmål som svært mange utenfor klubben gjerne vil ha svar på.

«Insidere» i Pors hevder at hovedårsaken ligger i det gode samarbeidet mellom hovedforeningen og undergruppene. Pors har en godt strukturert organisasjon. Det er kommet inn en kontinuitet som sørger for å opprettholde samarbeidet.

Men dette er nok ikke hele forklaringen. Jeg skal ikke gå igang med noen utdyping, men hevder at det er en «vessia-trend». En tradisjon som har blitt trend med positivt fortegn. Den er sterk og har en hittil ukjent smitteeffekt.

«Formannen» åpner lysløypa

Med bakgrunn i «vessia-trenden» kunne det ikke være særlig stor overraskelse for ordfører i Porsgrunn, Harald Moen, å bli invitert til åpningen av Trim- og lysløypa i 1981.

Etter byggesak og jubileumsfeiring ble det nemlig ikke tid til noe hvileår. Et tilbud til foreningens medlemmer og befolkningen på

250 mennesker med daværende ordfører Harald Moen i spissen gikk Pors Trim- og lysløype under åpningen.

Foto: Varden

Vestsiden ble realisert. Det var lysløypekomiteens arbeide med Trim- og lysløypen. Etter iherdig dugnadsinnsats ble det gjort klart for den offisielle åpningen 4. oktober, foretatt av ordfører Harald Moen.

Med 1985-årsmøtet i fotballavdelingen i friskt minne, blir det et ekstra lite poeng ut av denne lysløypeåpningen. Harald Moen, mangeårig ordfører i Porsgrunn kommune, skal nå lede fotballavdelingen i Pors gjennom et nytt år. Og det var kanskje nettopp den kjennskapen han har til porsernes innsats på mange områder, som gjorde at han grep formannsklubba.

1981 ble året da enda flere presserende oppgaver ble løst. Trim- og lysløypa er nevnt. Men på stadionområdet skjedde det også ting. En ny tilvekst — og de som skal benytte tilveksten trengte den virkelig. En håndballbane ble påbegynt. Dermed kunne håndballfolket se slutten på noen år med trange livsvilkår.

Hovedforeningen sørget for å få arbeidet i gang ved å yte forskudd. Senere er håndballbanen finansiert med lån og STUI-midler — og sjølsagt dugnadsinnsats.

Økonomi-året

1982 ble på mange måter et hvileår for driften av Idrettsforeningen Pors. Men det var bare utad. Viktige oppgaver ble prioritert, sjøl om det ikke ga konkrete utslag i form av nyanlegg.

Året ble viet økonomien. Nedbetalingen av lån i forbindelse med anleggsoppgavene som var blitt løst, ble planlagt i minste detalj.

Skjønt helt uten byggesaker var ikke dette året heller. Et nødvendig gjerde mot naboene ved innkjøringen fra Stadionvegen ble satt opp. Et nytt lysanlegg i Rugtvedtkollen kom på plass.

Dette var også året da det administrative ble viet oppmerksomhet. Idrettsforeningen Pors har vokst og antatt en ny dimensjon. Det krever sitt med hensyn til den administrative funksjon.

De siste to-tre års utvikling hadde avslørt foreningens forhold til de offentlige myndighetene. Idrettsforeningen var blitt en del av den kommunale administrasjonen, med det merarbeid dette medførte. Det ble derfor klart hvor nødvendig en fordeling av

oppgavene var blitt. Dette førte til en viss omlegging av administrasjonen og en ny profil trådte klarere fram.

Og en ting må nevnes: 1982 var det året planene om en idrettshall på Vestsiden ble brakt på banen igjen.

Fotballen flytter

Det var mange porsere som hadde det vondt i 1983. Fotballavdelingen hadde besluttet å flytte over elva. A-laget skulle spille sine kamper på Kjølnes Stadion. Dette var en beslutning mange ikke hadde den store forståelsen for. Motstanderne av flyttingen hadde sin enkle og greie oppfatning: Pors hørte hjemme på «vessia».

Vi skrev 1983, og så igjen spor av holdninger fra den gangen. Urædd og Pors virkelig var bitre fiender. I boka «Pors gjennom 75 år» blir det gitt eksempler på hvordan det slo ut den gangen. Igjen opplevde vi folk som nektet å «dra over elva» for å se Pors spille sine fotball-kamper. I steden for å gi A-laget den støtte de trengte, ble enkelte sittende hjemme og irritere seg over flyttingen til Kjølnes.

Denne flyttingen berørte også driften av Idrettsforeningen Pors. Hovedstyret sto for kiosksalget på A-lagets hjemmekamper og den stadige flyttingen inn i «nye» kiosker førte til svært mye merarbeid.

I skrivende stund er fotballen tilbake på «vessia» — der mange mener de skulle vært hele tiden. Men det skal ikke underslås at flyttingen i 1983 førte noe positivt med seg. Sesongen ble så tett opptil en suksess man kan komme både sportslig og økonomisk.

Fotball-flyttingen var sjølsagt den store saken dette året, men i en oversikt som dette er også andre saker viktige.

En gammel sak om tilleggsarealer i Rugtvedtkollen ble løst. De to tilleggsarealene ble endelig tinglyst. Planen om idrettshall på Vestsiden befinner seg fortsatt på banen.

Nytt aktivitetshus

I dag står Porsgrunnsveien 345 klart til å ta i mot aktive, ledere, spillere, trenere og andre idrettsinteresserte. Pors har fått et nytt

aktivitetshus, eller samlingssted om man vil. Forberedelsene til oppussingen startet i 1983. Nå har huset vært i drift en stund og allerede lagt fram et regnskap med overskudd på ca. 17000 kroner.

Huset er et godt supplement til Idrettsforeningens storstue. Porsgrunnsveien 345 rommer kafeteria, møterom og kontorer. Det er pr. i dag ingen tvil om at det fyller et behov.

Oppussingen av Porsgrunnsveien 345 ble basert på dugnad. Det ble utført i samarbeide mellom seniorklubben og junioravdelingen.

Pors Stadion og ny idrettshall

For et år siden — i 1984 — ble nye planer for Pors Stadion tatt fram. Og kom ikke å si at Pors mangler vyer. I samme åndedrag som stadion-planene nevnes, slipper også ordet idrettshall ut på nytt. Hvordan og hvor, er fortsatt et åpent spørsmål.

Det som er en realitet, er byggetrinn 1 på stadion-anlegget. Stadion gjøres mer intim. Ståtribunen på langsida er flyttet nærmere fotballbanen. Jordvollen i klokkesvingen er fjernet. Der anlegges det nytt treningsfelt til bruk både for fotball og håndball på sikt. Sittetribunen blir pusset opp. Kanskje er det sistnevnte bare en foreløpig nødhjelp. Her kommer vyene inn. Det er nevnt en overbygd sittetribune i forbindelse med en idrettshall. Idrettshall er også nevnt i forbindelse med et framtidig handlesenter. Hva som blir en realitet, er det i dag for tidlig å si noe om. Mye avhenger av de kommunale myndigheter i Skien og Porsgrunn.

Det er nemlig et hinder, et hinder som kan komme til å berøre Pors Stadion. Planen om en framtidig bru over elva. Her jobbes det med tre alternative krysningspunkter. Et av disse alternativene vil i sterk grad bidra til å stenge utvidelses-planene for Pors Stadion.

Pr. i dag har det ikke kommet noen klare signaler fra myndighetene om hvilket alternativ som velges, men små uklare tegn kan kanskje tolkes dithen at alternativet med bro fra Menstad til Kjorbekk ligger best an i løypa.

Jo før, myndighetene bestemmer seg for det «riktige», jo bedre, er det sagt.

DUDDI — VÅRT NYE ÆRESMEDLEM

Når noe skal skrives om Pors er det en person som helt naturlig kommer inn. Duddi. Alle vet hvem Duddi er. Duddi Kjellekvold Rød, formann i hovedforeningen på tolvte året. Hun har sittet trygt ved roret og loset Pors igjennom de årene vi kort har omtalt foran.

Treningsfelt, klubbhus, lysløype, lysanlegg i Rugtvedt, håndballbane og oppussing av Stadion-anlegget. Dette og mere til er prosjekter som har blitt realisert den siste fem-års perioden. Men Duddi vil ikke ha æren.

— Uten en stab av dyktige folk på alle områder og nivå, hadde vi aldri klart å dra dette i land, sier hun.

Typisk nok er hun nesten umulig å avbryte når emnet er Pors. Detaljene om de forskjellige prosjektene kommer på løpende bånd, og det er ikke måte på hva hovedforeningens formann har på hjertet.

Duddi Kjellekvold Rød.
I. F. Pors første kvinnelige æresmedlem.

Foto: Arne Borgersen

Ikke alle setter like stor pris på hennes alltid ustoppelige engasjement. Det er gjerne slik at folk som står midt oppe i hendelsene med begge beina, får enkelte skulende blikk.

— Det er sant som det ofte sies — det blåser på toppene, og jeg har nok merket jantelovens styrke her på berget, innrømmer Duddi. Ingen skal oppnå noe mer enn andre, eller være bedre enn andre. Dette har nok til en viss grad med misunnelse å gjøre. Men det må skilles mellom de som jobber for egen vinnings skyld og de som jobber etter andre motiver.

— Min jobbing er siktet på å bedre forholdene innen egen forening — Pors.

— Noen ganger står jeg sikkert i fare for å støte enkelte, men med et sterkt engasjement i sakene er det en vanskelig balansegang.

Alle Porsere kjenner Duddi.

Duddi bestreber seg på å møte grasrota i Pors. Og det er ikke ofte formenn i idrettsforeningenes hovedforeninger bruker de samme metoder som Duddi.

Ta for eksempel «Duddi i kiosken». Både på treningsdagene og arrangementsdagene er hun på plass. Hvorfor?

— Jeg kan nok få andre folk til å hjelpe meg, men jeg synes det er gøy. Det gir meg god kontakt med medlemmene i foreningen, og det mener jeg er viktig. Dessuten synes jeg altså det er gøy å fly rundt og hjelpe til.

Men alt er ikke bare fryd og gammen for Pors-formannen. Som leder for en stor idrettsforening som Pors kommer det også harde slag med jevne mellomrom. Et av de hardeste slaga fikk Duddi da planen for ny bru over elva ble tatt fram igjen. Et av alternativene berører Pors i sterk grad. Bekjentgjøringen av dette førte til at Duddi ble «handlingslammet» for en kort tid — og det skjer ikke ofte.

Bru-planene utsetter, og kan i verste fall kullkaste viktige Pors-planer.

Det gjelder i første rekke planene om utvidelse av stadion, dernest arbeidet som er igang for å få en idrettshall til vestsiden.

— Det er forstemmende å se at ikke myndighetene kan bli enig med seg sjøl når det gjelder bru-planene, sier Duddi. Dette er gamle

planer som snart har versert i 30 år, og det er på høy tid at vi får beskjed om hva som blir utfallet.

— Sjøl planen for en idrettshall på Vestsiden er til en viss grad avhengig av dette. Vi har i realiteten stilt vår grusbane til disposisjon for et hallprosjekt. Hva som skjer, vet vi ikke. Kommer brua over til oss, vil det føre til at hele stadion-anlegget og Pors-miljøet som er bygd opp, blir ødelagt.

— Når det gjelder idrettshall, har vi også pekt på et område ved Vestsiden skole, men pr. i dag er det for tidlig å si noe mer enn at arbeidet med å få en idrettshall til vestsiden blir prioritert fra vår side.

Dette sier altså Duddi Kjelle vold Rød. Hun har også sagt ja til et nytt år som formann i hovedforeningen, og bør vel egentlig ikke gi seg før hall-prosjektet er brakt i havn?

Duddi har gitt uttrykk for et ønske om å takke en rekke personer for deres innsats, plasshensyn gjør at den lange lista ikke engang er påbegynt. Men jeg tør antyde at det er en del porsere som også er skyldig hovedforeningens formann en «liten» takk.

Pors Bandygruppe

Pors Bandygruppe har sterke røtter på Vestsiden. Gruppen ble startet 28. februar 1935, og feiret dermed sitt 50-års jubileum i år.

De fem årene som her omtales, har vært av blandet karakter. Det har gått litt opp og ned. Bandy er en liten idrett, og det gjør ikke ting særlig bedre når den argeste motstander ofte er værgudene — og mot værgudene kjemper sjøl Pors Bandygruppe forgjeves. I de sesongene værgudene er som verst, gir dette seg utslag på humøret i gruppa.

Sportslig har det vært fem gode år. A-laget har klart seg godt i 2. divisjon, og Telemarkmesterskapet tok laget i sesongen 1984/85.

Junioravdelingen har også stort sett bra resultater å se tilbake på. De har forsynt seg godt av Telemarkmesterskap og hevdet seg godt i NM. Juniorlaget tok bronse i 1980/81, og småguttelaget 4. plass i 1984/85. Begge gode NM-plasseringer.

Økonomisk har også bandy-gruppa vært med på den rivende utviklingen som kjennetegner disse fem årene. Budsjettene har vokst for hvert år, og det har derfor blitt stadig større arbeidsbyrder på medlemmene.

I 1984/85 sesongen prøvde bandy-gruppa noe helt nytt. For første gang i historien hadde de ansatt trener. Jan Magnussen fylte den rollen.

Pors Boksegruppe

Det har svingt rundt boksegruppa tidligere, og det har også vært svingninger i denne perioden. 1980 kulminerte som kjent med OL-boikott og at OL-uttatte Petter Røh Petersen besluttet å legge boksehanskene på hylla. En imponerende karriere var over. For sin innsats ble denne fine bokseren belønnet med både Telemark Idrettskrets' ærespris for 1980 og Kreditkassens idrettspris samme år.

Det gikk ikke lang tid før Pors hadde bokserere som var i ferd med å fylle hullet etter Petter. Talenter som kom, ble tatt vare på og utviklet videre.

Unge bokseentusiaster under kyndig ledelse.

Foto: Thor R. Jensen

En bekymring har boksporten fått i løpet av disse fem årene — økonomien. Det ble vanskelig å trekke publikum til stevnene, og gruppas økonomi ble et problem.

Sportslig sett har disse fem årene gitt imponerende resultater. Pors har fått Nordisk Mester, Kongepokalvinner, norgesmestre, landskampseire og seire i store nasjonale og internasjonale stevner.

Per Carlenius har nærmest skrevet sitt navn med gullskrift i denne perioden. Det startet i 1981 med NM-tittel for junior. Han ble Nordisk Mester i 1982 og tok samme året NM-tittelen. Norgesmester ble han også i 1983 og -84. 2. plass i nordisk ble det i 1984, og han fikk med seg en 2. plass i Norway Cup. Han ble VM-uttatt i 1982 sammen med porserne Terje Sveen og Thor Skarnes, sistnevnte som trener og sekundant.

Pors Fotballavdeling

Fotballavdelingens fem siste år kan egentlig summeres opp i en eneste setning: Så nære, og allikevel så langt i fra. Både i 1981 og 1983 var A-laget en hårsbredd fra opprykk til 1. divisjon. Men — i skrivende stund sitter vi igjen med resultatet av perioden: 3. divisjon.

Sportslig har det altså vært en periode av blandet kvalitet. A-laget har vært igjennom to «nære på-sesonger.» Perioden har egentlig inneholdt alt. A-laget har kjempet om opprykk, utenlandske heltidsansatte trenere ble hentet til Vestsiden, det har vært «spillerflukt» og nedrykk til 3. divisjon.

83-sesongen var da Pors skulle gjøre det. Svensken Rolf Svensson var hentet fra Elfsborg som heltidsansatt trener. A-lagets kamper ble flyttet til Kjølnes stadion. Publikumstilstrømningen var stor. Laget spilte attraktiv fotball. Alt virket så opplagt. Foran øynene på 6000 tilskuere skulle laget ta det første skritt på vegen til 1. divisjon. Det var kvalifiseringsspill om opprykk. Strindheim skulle beseires, men den gang ei. Tap 2-1, og Pors måtte se langt etter 1. divisjonskontrakten.

Året etter begynte spillerflukten. Klubben knyttet til seg skotten Ian Crawford som trener. Til tross for at mange spillere hadde forlatt laget, gikk det bra. Helt til de siste høst-kampene var laget med i opprykkskampen.

1985. Dette bildet er nå historie. En helårs treningsbane på 50 x 80 meter anlegges her.
Foto: Thor R. Jensen

Om spillerflukten hadde begynt i -84, så forlot enda flere spillere klubben foran 85-sesongen. Det ble en tung sesong. Trener Ian Crawford ble løst fra kontrakten etter noen høst-kamper. Roy Martinsen overtok, men kunne ikke hindre nedrykk til 3. divisjon.

Økonomien har vært vanskelig i denne fem-års perioden. Gjelden ble etter hvert meget stor. Styret som overtok foran 85-sesongen gikk til en stor og vanskelig oppgave. I skrivende stund ser det ut til at det peker i riktig retning igjen. Gjeldssaneringen har startet, og kursen for videre satsing er satt.

Junioravdelingen har markert seg positivt i årene som har gått. Det startet med juniorlagets seier i Norway Cup i 1980. Samme år ble det finale-tap i NM for Norway-cup-mesterne. Året etter spilte småguttlaget seg fram til finalen i Norway Cup, men det ble tap for et lag fra Taiwan. 1982 var det ny finalekamp i Norway Cup. Nok en gang ble det tap. Denne gang for juniorlaget.

I hele perioden har junioravdelingen markert seg som en av kretsens fremste.

Damegruppa

Damegruppa i Pors teller i dag 25-30 damer på møtene. Denne gjengen har etter hvert blitt ganske tradisjonsbundne. Hvert år begynner med juletreffesten, deretter kommer årsfesten og så en populær fest for de eldre.

Damegruppa i Pors sørger altså for hygge, men ikke bare det. Deres økonomiske bidrag er ganske enestående. I løpet av de ti siste årene har damegruppa bidratt med 480.000 kroner. Hvert år kommer det en sjekk fra damegruppa til hovedforeningen.

Damegruppa får pengene inn på arbeid de utfører i forbindelse med bingoarrangementene om sommeren. De har kafeteriadriften på drive-in-bingoen. I tillegg kommer mannekengoppvisninger vår og høst. Dette legger grunnlaget for de store økonomiske bidragene denne aktive gruppa kommer med.

Pors håndballgruppe

Håndballgruppa har hatt fem framgangsrike år. Antall aktive øker fra år til år, og det er en klar sportslig framgang fra sesong til sesong. Det er ingen tvil om at håndballen i Pors har kommet for å bli.

I årets serie er det påmeldt 11 lag, to mer enn i fjorårssesongen. Totalt kan en si at 120-130 porsere har markert seg i håndballbildet i Grenland.

På den sportslige siden har det blitt tre kretsmesterskap i denne fem-års perioden.

Damelaget er pr. i dag i 5 divisjon etter nedtrykk fra 4. divisjon sist sesong. Men det blir satset for fullt på nytt opprykk. Håndballgruppa anser oppholdet i 5. divisjon som en ren gjesteopptreden.

Guttene skal heller ikke glemmes. Aktiviteten øker også her. Tre lag er med i årets serie.

Det er egentlig bemerkelsesverdig at håndballen har markert seg på en slik måte. Forholdene denne idretten drives under, kunne vært langt bedre. I dag er det en asfaltert håndballbane på Pors Stadion. Halltilbud finnes ikke på Vestsiden. Pors-håndballen må

til Kjølnes for å trene vinterstid. Det er ikke vanskelig å forstå at Pors-håndballen sterkt ønsker seg en idrettshall på denne siden av elva.

Når det gjelder økonomien, så holder håndballgruppa nesa over vannet. Håndballbanen på stadion er allerede betalt. Men behovet for økonomiske midler øker i takt med veksten i gruppa. Allerede i inneværende år har håndballgruppa nådd et driftsbudsjett på 100 000 kroner. Driftsutgiftene er med andre ord firedoblet i løpet av fem-års perioden. Og ingen ting tyder på at det stopper med dette, verken sportslig eller driftsmessig.

Seniorklubben

Seniorklubben i Pors er fortsatt aktiv og god å ha. I høst- og vintermånedene står månedlige sammenkomster på programmet. Til disse møtene henter seniorgruppa interessante underholdningskrefter. Det er ikke få «kjendiser» som har vært innom møtene. Vi kan nevne Hjalmar Andersen, Nicken Johansen, tidligere sykkel-president Odd Pedersen, tidligere sportsredaktør i Telemark Arbeiderblad, Wessel og Bjørn Sigernes fra Idrettskretsen. Mange av Pors egne medlemmer har også stilt opp med kåserier på seniorklubbens møter.

Men hyggelige møter er ikke det eneste seniorklubben besjeftiger seg med. Store gaver er gitt hovedforeningen med det flotte pokalskapet i storsalen som den fineste.

Det er heller ikke få gaver som har funnet veien fra seniorklubben til de enkelte avdelingene i Pors. Det var derfor fullt fortjent at seniorklubben fikk et lite gavedryss da de feiret seg sjøl. Det skjedde 4. oktober 1984. Da feiret seniorklubben sitt 25-års jubileum.

Pors skiavdeling

Skiavdelingen er ingen stor avdeling i Idrettsforeningen Pors, og har vel heller ikke hatt de fete overskriftene i massemedia de senere år. Men det som kjennetegner de som driver denne idrettsgrenen, er troen på det de driver med.

Rugtvedkollen 1985 — en ny «storebror» begynte å ta form.

Foto: Roger Neumann

Snøfattige vintre er et problem skifolket i Pors sliter med, og som kjent er det lite en kan gjøre med været. Tradisjonelt arrangerer Pors tre hopprenn og et langrenn hver sesong. Med stor egeninnsats har disse rennene blitt avviklet på en tilfredsstillende måte.

De snøfattige vintrene vi har lagt bak oss, har sjølsagt hatt sitt å si for rekrutteringen. Men takket være iver og innsats fra medlemmer og de aktives foreldre, så har gruppa en god stamme å bygge videre på.

I løpet av denne perioden vi nå omtaler, har Lille-Rugtvedt blitt ombygd. Bakken har fått nytt tilløp. Det er bygd ny rekrutteringsbakke, Store-Rugtvedt har fått nytt lysanlegg, og det er anskaffet nytt høytaleranlegg.

Siste nytt er imidlertid at hopp- anleggene har fått en stor og solid nabo. Telemarksbakken. Dette vil stimulere aktiviteten i Rugtvedtkollen, men også kreve opprusting av anlegget i Store-Rugtvedt. Dette anlegget må rustes opp, slik at det tilfredstiller dagens hoppnorm. Hvis ikke, kan det bli liggende ubenyttet. Det er en oppgave skiavdelingen er innstilt på å ta fatt på.

Idrettsmerkeutvalget

Idrettsmerkeutvalget er inne i sin 20. sesong. Sjøl karakteriserer de seg som en liten «kvist», ubetydelig idrettsmessig sett. Det er å nedvurdere sin egen rolle. Det er interessen for denne «kvisten» et bevis på.

Merkeprøvene startet utvalget med i 1966. Første sesongen var det 18 deltakere som fullførte. I 84-sesongen var tallet øket til 77-39 kvinner og 38 menn.

I løpet av disse årene er det delt ut 124 bronsemerker, 91 sølvmerker, 76 gullmerker, 47 statuetter, 27 krus, 6 miniatyrstatuetter og en hederspris.

Men det er ikke bare idrettsmerkeprøver utvalget beskjeftiger seg med. I 1980 ble det arrangert jubileumsmarsj, og i de tre siste år har det vært arrangert flere naturstier. Det siste i samarbeid med Stiftelsen Solmyrås.

Pors turngruppe

Turngruppa teller i dag om lag 400 aktive medlemmer, og interessen for turn og gymnastikk øker stadig. Pors Turngruppe har nettopp gjennomført et vellykket arrangement — kretsturnstevnet for voksne. Rundt 1000 deltakere var samlet på Pors Stadion.

Turngruppa er i år 39 år og har dermed feiret sitt 35-års jubileum i løpet av denne fem-års perioden. Det skjedde i 1981, samme år som det ble satt i gang Rytmisk Sportsgymnastikk i Pors regi.

Pors Turngruppe har i løpet av perioden hatt representanter med i mange stevner, både nasjonalt og internasjonalt. Skjønt internasjonalt, det dreier seg om gymnastikkstevnet «Gymnastradaen» i Zürich, Sveits i 1982. Her var 21 kvinner fra Pors på plass.

Turngruppas aktivitet er stor, men også denne idretten lider under dårlig plass. De er henvist til gymsalen på Vestsiden, men også turngruppa har et sjølsagt ønske om en plassøkning....

Mix-troppen til Pors turngruppe under oppvisning på Pors Stadion.

Foto: TA

NOTATER:

Idrettsforeningen Pors

Fortjenestemedaljen er tildelt følgende medlemmer av foreningen til og med 1985:

Halfdan Eltvedt
C. Hugo Weber
Christian Andersen
Thorleif Grotnes
Thorleif Aasland
Kristen Barth
Aksel Fjeld
Asbjørn Kjellevoid
Einar Halvorsen
John Kjørholt
Andreas Skilbred
Otto Malmgren
Bjarne Olsen
Erling Olsen
Halvor Teksten
Olaf Skilbred
Einar Gundersen
Wilhelm Karlsen
Karl Skifjeld
Gudmund Madsen
Helge Madsen
Alfred Magnussen
Rolf Nygaard
Frank Olsen
Thor Skarnes
Macka Grimsgaard
Gunnar Haugland
Erik Johansen
Egil Kristiansen
Arne Weholt
Asbjørn Wennerød
Øivind Tolnes

Alf Jansen
Harriet Fjeldvik
Svein Barth
Henny Waage
Bjørn Reinholt
Arne Findal
Realf Rollesfsen
Hans Haukenes
Aanund Lia
Reidun Skilbred
Hans M. Realfsen
Gerd Realfsen
Petter Røh Petersen
Ivar Kristiansen
Thor R. Jensen
Marit Nordlie Jansen
Per Dahl
Egil Brattberg
Duddi Kjellevoid Rød
Kjell Knudsen
Jan Magnussen
Roy Martinsen
Øyvinn Nenseth
Fine Hansen
Hans Hansen
Dagmar Dahl Mikkelsen
Arne Hegna
Turid Hiis
Yngvar Jacobsen
Leo Weber
Thronnd Kjellevoid
Vidar Kristiansen